Αἱ στρατιωτικαὶ δαπάναι εἶναι ἐπαχθέστεραι διὰ τὴν Ρωσσίαν παρὰ διὰ τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας

ΕΙΚΟΝΙΚΑ ΚΟΝΔΥΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΡΩΣΙΚΟΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΝ

ΠΑΡΙΣΙ. Οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ Ἀμερικανοὶ ἐμπειρογνώμονες ἀποστολὴ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολούθησις τῶν συγκριτικῶν ἀμυντικῶν δαπανῶν τόσον τῆς Συμμαχίας τοῦ Βορειοατλαντικοῦ Συμφώνου ὅσον καὶ Κομμουνιστικοῦ συνασπισμοῦ, ὁμολογοῦν συχνὰ ὅτι ἀντιμετωπίζουν τὴν ἀπίθανον περίπτωσιν νὰ συγκρίνουν ἁπτὰ γεγονότα πρὸς ἀπολύτως ὑποθετικὰ δεδομένα.

Οἱ ἀριθμοὶ οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύουν τὰς κομμουνιστικὰς στρατιωτικὰς δαπάνας εἶναι κεκαλυμμένοι ὑπὸ πέπλου μυστηρίου, διεστραυλωμένοι δι' εἰδικῶν ἀλχημιῶν καὶ ἀποκρύπτονται κάτω ἀπὸ χαρακτηρισμοὺς μὴ ἀντιπροσωπεύοντας τὴν πραγματικότητα.

Δυτικὴ ἰδιωτικὴ μελέτη, μὴ ἀναφέρουσα πηγάς, δημοσιευθεῖσα κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, ἀναβιβάζει τὰς κομμουνιστικὰς δαπάνας εἰς περίπου 37 δισεκατομμύρια δολλάρια ἐτησίως. Οἱ εἰδικοί, ἐν τούτοις, ἐκρινον τὴν ὡς ἄνω ἐκτίμησιν μὲ μεγάλην δόσιν σκεπτικισμοῦ.

Συμφώνως πρὸς κατ' ἔτος δημοσιευομένην ὑπὸ τοῦ N.A.T.O. ἀναλυτικὴν ἔκθεσιν, αἱ ἀμυντικαὶ δαπάναι τῶν κρατῶν —μελῶν τῆς Βορειοατλαντικῆς Συμμαχίας ἀνῆλθον κατὰ τὸ 1963 εἰς 72,6 δισεκατομμύρια δολλάρια. Ἀπὸ τοῦ 1962 αἱ ἀμυντικαὶ δαπάναι μόνον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐκυμάνθησαν μεταξὺ 51και 55 δισεκατομμυρίων δολλαρίων ἐτησίως καὶ ὑπάρχει ἡ ὑπόσχεσις ὅτι αὐταὶ θὰ ἀνέλθουν, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς 54 δισεκατομμύρια δολλάρια. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ οἰκονομία ἀναπτύσσεται σταθερῶς, αἱ ἐν λόγω δαπάναι ἀντιπροσωπεύουν ἕνα συνεχῶς μειούμενον ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τῶν ΗΠΑ.

Οἱ εἰδικοὶ δηλοῦν ὅτι οὐδεμία ἀπολύτως ὑφίσταται ἀπόδειξις τοῦ ὅτι αἱ σοβιετικαὶ ἀμυντικαὶ δαπάναι ἢ τὸ ποσοστὸν τῶν δαπανῶν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου σοβιετικοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἔχουν σημειώσει οἱ ἀνδήποτε μείωσιν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶχον πρσβῆ κατὰ τὰτελευταία δέκα ἔτη εἰς τὴν προσπάθειαν νὰ ἀντιμετωπίσουν μόνον τὰς ἀμυντικὰς δαπάνας τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, τοῦτο θὰ ἀντεπροσώπευε τὰ 90 ο)ο τῶν ὅσων αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δαπανοῦν σήμερον. Ἀλλά, βεβαίως, τὸ ποσοστὸν αὐτὸ δὲν θὰ ἐκάλυπτε τὰς σημαντικὰς ἀμυντικὰς δαπάνας εἰς τὰς ὁποίας προβαίνουν οἱ δορυφόροι καὶ ἡ Κομμουνιστικὴ Κίνα.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι οἱ εἰδικοὶ ἐθεώρησαν ἀνέφικτον ἕνα κάπως ρεαλιστικὸν ὑπολογισμὸν εἰς δολλάρια τῆς ἀμυντικῆς προσπαθείας τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν.

Ὁ κυριώτερος λόγος αὐτῆς τῆς καταστάσεως εἶναι τὸ σύστημα τῶν εἰκονικῶν τιμῶν τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται εἰς τὰς κομμουνιστικὰς χώρας καὶ τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὸ ἰσχῦον εἰς τὰς χώρας τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Αἱ τιμαὶ πολλῶν εἰδῶν τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται εἰς τὸν σοβιετικὸν ἀμυντικὸν προϋπολογισμὸν εἶναι καθωρισμέναι εἰς εἰκονικῶς χαμηλὰ ἐπίπεδα. Ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι ὅτι αἱ σοβιετικαὶ ἀμυντικαὶ δαπάναι ἐμφανίζονται κατώτεραι ἀπὸ ὅσον πράγματι εἶναι, ἐν σχέσει μὲ τὰς δυναμένας νὰ συγκριθοῦν δαπάνας τῶν Δυτικῶν χωρῶν.

Ἄλλος λόγος εἶναι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐμφανίζεται ὁ σοβιετικὸς προϋπολογισμός. Σημαντικὸν μέρος ἢ τὸ πλεῖστον τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ἀμυντικὰς δαπάνας κονδυλίων συγκαλύπτεται ὑπὸ χαρακτηρισμοὺς φαινομενικῶς μὴ στρατιωτικούς.

Οἱ εἰδικοὶ προσεπάθησαν ἐπανειλημμένως νὰ μελετήσουν καὶ νὰ ἐξακριβώσουν τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ὁ σοβιετικὸς δαπανᾶ δι' ἀμυντικὰς δαπάνας. Ὅμως κατάληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ δημοσιευόμενα σοβιετικὰ στοιχεῖα δὲν ἐπιτρέπουν καμμίαν ρεαλιστικὴν σύγκρισιν ἢ τοὐλάχιστον τὴν διαπίστωσιν μελλοντικῶν τάσεων.

Οἱ ἐπισήμως δεδηλωμένοι ἀριθμοὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀναβιβάζουν τὰς σοβιετικὰς ἀμυντικὰς δαπάνας εἰς 9 μέχρι 10 δισεκατομμύρια ρούβλια, ἢ ἄλλως εἰς 13 μέχρι 16 ο)ο ἐπὶ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χώρας.

Οἱ Σοβιετικοὶ προπαγανδισταὶ συγκρίνουν, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, τὸ ποσοστὸν αὐτὸ πρὸς τὸ ἀνάλογον ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Δυτικῶν χωρῶν. Ὑπὲρ παραδείγματι τὸ 55 τοῖς ἑκατὸν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, 28 τοῖς ἑκατὸν εἰς τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον, τὸ 1963. Ἐπισημαίνουν τὴν ἀνισότητα ὡς ἀπόδειξιν τῶν εἰρηνικῶν διαθέσεων τῆς Σοβιετικῆς κυβερνήσεως.

Μία τοιαύτη σύγκρισις εἶναι, βεβαίως, ἄνευ σημασίας ὅταν δομένου ὅτι εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν τὸ κράτος καλύπτει ἐξ ὁλοκλήρου τὰς δαπάνας διὰ τὴν βιομηχανίαν, τὴν ἐκπαίδευσιν. τὴν ἔρευναν, τὴν πρόνοιαν, τὰς ὑπηρεσίας συνταξιοδοτήσεως καὶ ὑγείας, καθὼς ἐπίσης καὶ μεγάλο ποσοστὸν τῆς γεωργίας.

Εἰς τὰς χώρας τῆς Δύσεως ἡ κρατικὴ ἐπέμβασις εἰς τὴν οἰκονομίαν εἶναι πολὺ ὀλιγώτερον ἐκτεταμένη. Εἶναι συνεπῶς ἀδύνατον νὰ συσχετίσῃ τις τὴν Σοβιετικὴν στρατιωτικὴν προσπάθειαν μὲ ἐκείνην τῶν Δυτικῶν χωρῶν, συγκρίνων τὸ ποσοστὸν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ὕψους τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν χωρῶν αὐτῶν.

Πρέπει ἐπὶ πλέον νὰ σημειωθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι ὁ ὁμοσπονδιακὸς προϋπολογισμὸς δὲν ἐμφανίζει τὴν πλήρη εἰκόνα τῶν οἰκονομικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Αἱ κυβερνήσεις τῶν 50 Πολιτειῶν παρέχουν πολλὰς ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας διὰ τὰς ὁποίας εἰς ἄλλας χώρας μερμνᾶ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως. Ἀλλὰ καὶ οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἔχουν ἰδίους προϋπαλογισμούς. Ἀρκεῖ ἕνα μόνον παράδειγμα: τὰ σχολεῖα ἐνῶ εἰς πολλὰς χώρας τὸ ἀπὸ τελοῦν εὐθύνην τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὑπάγονται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἑκάστης πολιτείας καὶ τῶν τοπικῶν κοινοτήτων.

Παραβαλλόμεναι αἱ δαπάναι ἀμύνης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὰ πλαίσια ἑνὸς ἀναμορφωμένου προϋπολογισμοῦ ἐνσωματοῦντος καὶ τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰς δαπάνας τῶν πολιτειῶν καὶ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, θὰ ἐνεφάνιζον τὸ διὰ τὴν ἀμυναν διατιθέμενον ποσοστὸν ἀκόμη μικρότερον.

Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ ὑπομνησθῇ ὅτι εἰς τὰς μακρὰς περὶ ἀφοπλισμοῦ διαπραγματεύσεις τῆς Γενεύης οἱ Σοβιετικοὶ ἀπέρριψαν γενομένας εἰσηγήσεις περὶ ἀμοιβαίας ἐπαληθεύσεως τῶν προϋπολογισμῶν πρὸς διαπίστωσιν τῶν ἐπικρατουσῶν τάσεων εἰς τὸν τομέα τῶν δαπανῶν ἀμύνης.

Οἱ εἰδικοὶ παρατηροῦν ὅτι οὐσιῶδες τμῆμα τῶν Σοβιετικῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν ἀποκρύπτεται μέσα εἰς διάφορα κονδύλια χαρακτηριζόμενα ὡς μὴ στρατιωτικά. Ἡ ἀναλογία αὐτῶν τῶν συγκεκαλυμμένων στρατιωτικῶν δαπανῶν πρὸς τὰς φανερὰς τοιαύτας κυμαίνεται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος. Συμβαίνει ὅμως μερικὰς φορὰς αἱ πρῶται νὰ φθάνουν καὶ μέχρι τοῦ ἑξήκοντα τοῖς ἑκατὸν τῶν φανερῶν δαπανῶν.

Οὕτω μία Σοβιετικὴ ἀνακοίνωσις ἀφορῶσα περικοπὰς εἰς τὸν ἀμυντικὸν προϋπολογισμὸν ἠμπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ἀπόδειξις τῆς ἐπιθυμίας τῶν Σοβιετικῶν διὰ τὴν Εἰρήνην, μολονότι εἰς τὴν πραγματικότητα ἐνδέχεται νὰ ἀποτελῇ ἁπλῶς μεταφορὰν στρατιωτικῶν κονδυλίων εἰς ἄλλα κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἂν ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ἀντιστραφῇ, ἡ προκύπτουσα αὔξησις εἰς τὸ κεφάλαιον «ἄμυνα» ἐπιτρέπει εἰς τοὺς Σοβιετικοὺς νὰ ὑπογραμμίζουν τὴν ἀποφασιστικότητά των ὅπως «ἐνισχύσουν τὸ στρατιωτικὸν δυνάμικόν των» καὶ χρησιμεύει ὡς δικαιολογία τῆς καθυστερήσεως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἀπὸ τὴν ἀνάγκην ἀντιμετωπίσεως τῆς δυτικῆς «προκλητικότητος».

Τὰ πραγματικὰ ποσὰ τῶν σοβιετικῶν ἀμυντικῶν δαπανῶν ἔχουν ὑπολογισθῇ εἰς τὴν Δύσιν ὡς ἀνελθόντα τό 1958 εἰς δέκα τέσσαρα δισεκατομμύρια ρούβλια περίπου, αὐξηθέντα εἰς κάπου δεκαεννέα δισεκατομμύρια ρούβλια κατὰ τὸ 1963. Ἐν τούτοις, καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἀριθμοί, παραβαλλόμενοι πρὸς τὸ Σοβιετικὸν ἀκαθάριστον ἐθνικὸν προϊόν, δὲν συγκρίνονται μὲ τό ποσοστὸν τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος τὸ ὁποῖον εἰς τὰς Δυτικὰς χώρας διατίθενται διὰ τὴν ἄμυναν — ἐπὶ παραδείγματι, δέκα τοῖς ἑκατὸν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἢ ἓξ τοῖς ἑκατὸν εἰς τὰς χώρας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν καὶ τοῦ παράγοντος τῆς παραμορφώσεως τῶν τιμῶν, τὸ πραγματικὸν ποσοστὸν τῶν ἀμυντικῶν δαπανῶν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος θεωρεῖται ὅτι πλησιάζει τὰ 15 τοῖς ἑκατόν. Μερικαὶ ἐνδείξεις ὑποδηλοῦν ὅτι τὸ ποσοστὸν εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερον. Ὁπωσδήποτε ὅμως προφανὲς εἶναι ὅτι τὰ ἀμυντικὰ βάρη εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα βαρύτερα εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν παρ' ὅσον εἶναι εἰς τὴν Δύσιν.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

—Ποῦ φῶνίζεις γραφικὴν ὕλην καὶ ἔντυπα Κώστα;

—Ποῦ ἀλλοῦ, στὰ Βιβλιοπωλεῖα

ΧΑΡ. & ΙΩ. ΚΑΓΙΑΦΑ

ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ

Ἑρμοῦ 14 — Αἰόλου 68

Βρίσκω δ,τι ζητήσω σὲ καλὲς ποιότητες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘ. ΚΕΚΚΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Τ. ΙΑΤΡΟΣ "ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ,, ΑΘΗΝΩΝ

Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του ΡΑΔΙΝΟΥ 16 καὶ ΜΑΙΖΩΝΟΣ γωνία 1ος ὄροφος Πολυκατοικίας Καισαρη, ἐναντι Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Τηλέφ. 24 — 22

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΚΟΥΚΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ — ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Δέχεται Κορίνθου 280 καὶ Γούναρη

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 31—84, ΠΑΤΡΑΙ

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΚΘΕΣΙΣ Ἐπίπλων

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΠ. ΓΚΙΤΣΗ

ΓΚΡΕΚΑ

ΟΔΟΣ ΒΓ' ΑΡΙΘ. 16 (Παλαιὸν Τέρμα Ἁγ. Ἰωάννου Πράτσικα)

(Κτίριον Τοφάλου) **ΤΗΛΕΦ. 71-370**

Ἐργοστασίου "ΜΗΧΑΝΟΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ" Τέρμα Τέρψης

ΣΑΛΟΝΙΑ-ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑΙ
ΚΡΕΒΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑΙ
ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ ΟΙΚΙΩΝ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Ἄνευ προκαταβολῆς
Μὲ μηνιαίας δόσεις

ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΑΡΚΤΙΚΗ

Στὴν Ἀνταρκτικὴ τὰ μέλη τῆς Κοινοπολιτειακῆς Ἀποστολῆς συγκεντρώνουν πολύτιμα ἐπιστημονικὰ στοιχεῖα ἀλλὰ εἶναι πάντοτε ἀναγκασμένα νὰ ἀγωνίζωνται μὲ τὶς δύσκολες καιρικὲς συνθήκες, ὅπως φαίνεται στὴν φωτογραφία ὅπου ἀνασύρουν ἕνα τρακτὲρ ποὺ ἔπεσε σὲ ρωγμὴ τοῦ παγωμένου ἐδάφους.

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Μία ἀντικειμενικὴ κριτική

Τοῦ κ. ΣΟΦΟΚΛΗ ΚΟΛΑΪΤΗ

Πολὺς θόρυβος γίνεται τὸ τελευταῖο καιρὸ καὶ πολλὲς γνῶμες καὶ ἀπόψεις διατυπώνονται γιὰ τὰ ζητήματα τῆς πόλεως. Κι' εἶναι πράγματι ὁ θόρυβος δικαιολογημένος καὶ ἀξιοπρόσεκτες οἱ διάφορες ἀπόψεις. Γιατὶ πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε, ἂν θέλουμε νὰ εἴμαστε ἀντικειμενικοί, ὅτι τὰ ζητήματα τῆς πόλεως βρίσκονται δυστυχῶς σὲ μιὰ κατάσταση στασιμότητος. Τὴν αἰτία βέβαια μποροῦμεν νὰ τὴν ἀναζητήσουμε στὴν ἀδιαφορία ποὺ ἔδειξαν οἱ κυβερνήσεις τῆς τελευταίας δεκαετίας. Αὐτὴ εἶναι ἄλλωστε ἡ πραγματικότητα. Διαφορετικὰ θὰ εἴμαστε ἄδικοι ἂν τὴν ἀποδίδαμε στὴν σημερινὴ δημοκρατικὴ κυβέρνηση, ποὺ ἕνα μόλις χρόνο ἀριθμεῖ ὁ βίος της. Ἀναντίρρητα ὅμως φέρνει κι' αὐτὴ ἕνα μέρος τῆς εὐθύνης, ἀφοῦ συγκριτικὰ μὲ ἄλλες πόλεις ἀντιμετωπίζει τὰ ζητήματα τῶν Πατρῶν μὲ πολύ, ἂν ὄχι ἀδιαφορία, πάντως ἀφάνεια.

Κι' ἐνῶ δὲν προώθησε ἱκανοποιητικά, πρᾶγμα ποὺ δὲν ἦταν δυνατὸν σὲ τόσο μικρὸ χρονικὸ διάστημα, κανένα ἀπὸ τὰ ἐκκρεμοῦντα ζητήματα τῆς πόλεως, ὀφείλουμε νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι πρόσφερε στὴν πόλη μας δυὸ ἀναμφισβήτητες ὑπηρεσίες. Ἡ μία εἶναι ἡ διὰ νόμου ἀποφασισθεῖσα ἵδρυση τοῦ τρίτου πανεπιστημίου καὶ ἡ ἄλλη ἡ ἀνάθεση στὸ πολεοδόμο κ. Σκιαδαρέση τῆς χωροταξικῆς μελέτης τῶν Πατρῶν καὶ τῆς περιοχῆς των. Τὴν σπουδαιότητα καὶ τῶν δύο αὐτῶν ἀποφάσεων, ἂν καὶ βρίσκωνται στὸ στάδιο τῆς προπαρασκευῆς, δὲν χρειάζεται ἰδιαίτερα νὰ τὴν τονίσουμε. Ἐκεῖνο βέβαια ποὺ προέχει καὶ δὲν πρέπει νὰ χρονίσῃ εἶναι ὁ καθορισμὸς τῆς περιοχῆς τῶν Πατρῶν ὅπου θὰ ἀνεγερθῇ καὶ ἡ λειτουργία μιᾶς τουλάχιστον πανεπιστημιακῆς σχολῆς στὴν προσεχῆ ἐκπαιδευτικὴ περίοδο. Γιατὶ ἐνῶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐδήλωσε ὅτι ἐδεσμεύθη ἡ περιοχὴ τοῦ Ρηγανόκαμπου γιὰ τὴν ἵδρυση τοῦ πανεπιστημίου, τελευταία ἡ ὁρισθεῖσα ἐπιτροπὴ μελετᾶ κι' ἄλλες τοποθεσίες τῶν Πατρῶν, πρᾶγμα ποὺ δημιουργεῖ μιὰ ἀβεβαιότητα καὶ προκαλεῖ δυσμενῆ σχόλια. Ὅσο γιὰ τὴν λειτουργία μιᾶς τουλάχιστον πανεπιστημιακῆς σχολῆς θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι ἡ κυβέρνηση θὰ ἀνταποκριθῇ στὶς προσδοκίες τῆς πόλεως καὶ τῶν κατοίκων της καὶ θὰ προχωρήσῃ στὴν δημιουργία της. Ἔτσι θ' ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ τρίτο πανεπιστήμιο δὲν ἐγεννήθη νομικῶς μόνον, ἀλλὰ καὶ πραγματικῶς. Δεδομένου ὅτι θ' ἀπαιτηθοῦν μεγάλες δαπάνες ποὺ δὲν ἔχουν ὅλες ἐξασφαλισθῇ καὶ πολὺς χρόνος γιὰ τὴν ἀνέγερση κτιρίων ἡ λειτουργία τῆς πανεπιστημιακῆς σχολῆς σὲ ὑπάρχον κτίριο εἶναι ἐπιβεβλημένη. Ἡ ἵδρυση καὶ ἡ λειτουργία τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Ἰωαννίνων ἀπὸ τὴν περασμένη πανεπιστημιακὴ περίοδο ἀποτελεῖ ἄλλωστε παράδειγμα πρὸς μίμηση.

Ἂς ἔλθουμε ὅμως τώρα στὰ ζητήματα τῆς πόλεως ποὺ δυστυχῶς ὅπως καὶ προηγουμένως τονίσαμε βρίσκονται σὲ μιὰ κατάσταση στασιμότητος καὶ ἂς ἐξετάσουμε τὰ πιὸ βασικὰ ἀπ' αὐτά.

1) Τὸ πολεοδομικὸ ἀποτελεῖ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 ζήτημα τῆς πόλεως καὶ ἡ διαιώνισή της ἐκκρεμότητός του ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἀνάσχεση τῆς οἰκοδομικῆς δραστηριότητος, μὲ δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις στὴν ἀνάπτυξη τῆς τοπικῆς οἰκονομίας (ἀνεργία, ὑποκατανάλωση οἰκοδομικῶν ὑδεῶν κλπ.). Γι' αὐτὸ ἐπιβάλλεται νὰ ρυθμισθοῦν ὅσο τὸ δυνατὸ συντομώτερα τὰ θέματα, ποὺ ἔχουν σχέση μὲ αὐτό. Κι' ἡ ρύθμιση αὐτῶν ποὺ ν' ἀνταποκρίνεται στὸ συμφέρον τῆς πόλεως, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν ἀκόλουθη:

α) Τὸ θέμα τῶν στοῶν νὰ παραμείνῃ ὅπως ἔχει σήμερα.

β) Τὰ ὕψη τῶν οἰκοδομῶν ν' ἀφεθοῦν ἐλεύθερα ἢ νὰ καθορισθοῦν ἀνάλογα μὲ τὸ εὖρος τῶν ὁδῶν.

γ) Τὸ πολεοδομικὸν σχέδιον νὰ ἐγκριθῇ ἀμέσως.

δ) Νὰ ἐπισπευθῇ ἡ κατασκευὴ ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων.

2) Ἡ ἀνέγερση τοῦ κρατικοῦ νοσοκομείου καὶ ἡ ἵδρυση τοῦ ἐθνικοῦ σταδίου ἀδικαιολογήτως χρονίζει, παρὰ τὶς ὑποσχέσεις ποὺ ἐπαναλαμβάνονται κατὰ καιρούς. Τὰ ἀναφέρω καὶ τὰ δυὸ μαζί λόγῳ τῆς... ἀσυμβίβαστης γειτνιάσεως τῶν οἰκοπέδων τους ποὺ οἱ ἁρμόδιοι ὅμως ἐκρίναν ὅτι συμβιβάζεται!

3) Τὸ τουριστικὸ ξενοδοχεῖο ποὺ ἡ ἔλλειψή του εἶναι αἰσθητή, ἀφοῦ χρόνια τώρα λόγῳ τῆς ἀδιαφορίας τοῦ ΕΟΤ παραμένει στὰ χαρτιὰ καὶ ἀλλάζει συνεχῶς οἰκόπεδα, ἄγνωστο γιατί, φαίνεται πὼς μὲ τὴν συνεργασία Δήμου, Ξενοδόχων καὶ ΕΟΤ δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἀναγερθῇ, καὶ δὲν πρέπει νὰ βραδύνῃ, σὲ οἰκόπεδο ὅμως τοῦ Δήμου.

4) Τὰ λιμενικὰ ἔργα πρέπει νὰ γίνουν ὅσο τὸ δυνατὸ συντομώτερα γιατὶ ἡ καθυστέρησή τους ἐζημίωσε ἀφάνταστα τὴν κίνηση τοῦ λιμένος μας καὶ τὴν ἐμπορικὴ ἀνάπτυξη τῶν Πατρῶν. Ἄλλωστε δὲν εἶναι κολακευτικὴ γιὰ τὴν χώρα μας ἡ ἀναχρονιστικὴ ἐμφάνιση τοῦ τρίτου λιμένος της.

Αὐτὰ κατὰ τὴν γνώμη μου εἶναι τὰ βασικὰ ζητήματα τῆς πόλεως ποὺ ἡ ρύθμισή τους πρέπει νὰ συντομευθῇ, πρᾶγμα ποὺ δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ὅπως ἡ ἀνέγερση τουριστικοῦ περιπτέρου, μουσείου, μοτέλ, ἡ λειτουργία τῆς ἰχθυοσκάλας, ἡ ὁλοκλήρωση τῶν ἔργων τῆς πλάζ, ἡ ἐκτέλεση δημοτικῶν ἔργων, ἡ ἀξιοποίηση τῶν κληροδοτημάτων τοῦ Δήμου κλπ. Κι' ἔχουν νομίζω ὑποχρέωση οἱ ἁρμόδιοι νὰ ἐκθηλώσουν τὸ ἐνδιαφέρον τους στὴν τρίτη πόλη τῆς Ἑλλάδος ποὺ δικαιοῦται, ἂν ὄχι καλύτερης, πάντως ἴσης μεταχειρίσεως.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΚΟΛΑΪΤΗΣ

ΨΥΓΕΙΑ ΙΖΟΛΑ

Στὴν "Ἐσπερα"

Ἑρμοῦ 22

Ἡ μοναρχία εἰς τὴν Σουηδίαν ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ καταργηθῇ

Πρῶτος πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἴσως ὁ βασιλεὺς Γουσταῦος

ΠΑΝΤΩΣ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΔΕΝ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΓΕΝΕΑΝ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ. Ὁ θάνατος τῆς βασιλίσσης τῆς Σουηδίας Λουΐζας ἔφερε καὶ πάλιν εἰς τὸ προσκήνιον τὸ ζήτημα τοῦ μέλλοντος τῆς σουηδικῆς μοναρχίας, ἐνδιαφέρουσαι δὲ εἶναι αἱ μεταξὺ τῶν πολιτῶν συζητήσεις. Ὡς γνωστόν, ὁ βασιλεὺς Γουσταῦος εἶναι ἡλικίας 82 ἐτῶν, ὁ δὲ διάδοχος πρίγκιψ Κάρλ—Γκουσταῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι 19 ἐτῶν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον παρὰ μόνον μετὰ 6 ἔτη. Τοῦτο πάλι ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ προσφάτως ψηφισθεὶς ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων νόμος ηὔξησε τὴν ἐκ παραδόσεως ἡλικίαν τῆς διαδοχῆς ἀπὸ 21 ποὺ ἦταν πρότερον εἰς 25 ἔτη. Τὸν νόμον αὐτὸν πολλοὶ Σουηδοὶ βασιλόφρονες τὸν ἐπέκριναν, διότι τὸν ἐθεώρησαν ὡς ἀνέντιμον ἐναντίον τῆς μοναρχίας ἐπίθεσιν.

Ἂν χηρεύσῃ, λέγουν, ὁ θρόνος, πρὸ τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ διαδόχου πρίγκιπος Κάρλ — Γκουσταῦ, τότε θὰ παραστῇ ἀνάγκη καθιερώσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀντιβασιλείας, ὁπότε θὰ διευκολυνθῇ ἡ κατάλυσις τῆς μοναρχίας. Τοῦτο ὅμως θὰ προκαλέσῃ ἀντίδρασιν τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἴδῃ ἀναστερημένον ἕναν διάδοχον, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπρόλαβε ἀκόμη νὰ γίνῃ βασιλεύς.

Ἡ Σουηδία ἀποτελεῖ συνταγματικὴν μοναρχίαν, ὁ βασιλεὺς τῆς ὁποίας ἔχει ἀποψιλωθῇ πάσης δυνάμεως καὶ ἐξουσίας. Εἶναι ἁπλῶς ἕνας τύπος κληρονομικὸς ἀρχηγὸς κράτους, ἔργον τοῦ ὁποίου εἶναι κυρίως ἡ κύρωσις καὶ ὑπογραφὴ τῶν ψηφιζομένων ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων νόμων, καὶ διαταγμάτων.

Τίποτε τὸ μυθῶδες δὲν ὑπάρχει γύρω ἀπὸ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν τῆς Σουηδίας, τὰ μέλη τῆς ὁποίας ζοῦν τὴν ζωὴν των ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ πολῖται.

Η ΑΠΛΟΤΗΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

Χαρακτηριστικὸν τῆς ἁπλότητος τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀναμίξεως τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας μετὰ τοῦ λαοῦ, εἶναι τὸ ὅτι μία ἀπὸ τὰς ἐγγόνας τοῦ βασιλέως Γουσταύου, ἡ πριγκίπισσα Χριστίνα, ἐσπούδασε εἰς Πανεπιστήμιον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, μὲ συμφοιτητρίας κοινὰς ἀστικῶν οἰκογενειῶν. Ἐπίσης, τὰ νεώτερα μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας κινοῦνται ἐλεύθερα μεταξὺ εὐρέως κύκλου φίλων, ἀποτελουμένου ἀπὸ νέους καὶ νέας τῆς μεσαίας ἀστικῆς τάξεως καὶ τῆς ἀριστοκρατίας. Ὁ βασιλεὺς Γουσταῦος, ἐξ ἄλλου, φημίζεται διὰ τὴν ἁπλότητα καὶ τὴν δημοκρατικότητά του. Ἐξέρχεται μόνος του εἰς περίπατον, τὸν ὁποῖον κάμνει καθ' ἑκάστην καὶ δὲν δέχεται νὰ τὸν συνοδεύσουν ἄνδρες τῆς ἀσφαλείας του. Οἱ πολῖται τὸν ἀναγνωρίζουν ἀμέσως καὶ τὸν χαιρετοῦν ἀποκαλυπτόμενοι, ἐνῶ ἐκεῖνος ἀνταποδίδει μὲ προσήνειαν τὸν χαιρετισμόν.

ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ

Παρ' ὅλα αὐτὰ εἰς τὴν Σουηδίαν ὑπάρχουν πολλοὶ φανατικοὶ δημοκρατικοὶ οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι ἡ δημοκρατία ἐξ